

EDİTÖRDEN

Birinci yılımızı bitirip ikinci yıla başladık. "Zordur dergi çıkarmak, bilmezsiniz ne sıkıntılar yaşıyor" uyarıları ile girişmiştik bu işe. Zordu, evet... Emek gerektiriyordu, kimimiz emeğini daha değerli bulduğu alanlara kaydırmayı yeğledi, kimimiz sayfalarca fotokopileri çekip dilinde pulların kekremesi tadı ile dolaştı, kimimiz matbaada sabahladı...

Yazarlardan gelen "ne oldu yazım" sorularını yanıtlamak ve bazı danışmanların değerlendirmelerini tamamlamalarını beklemek için sabır gerekiyordu, bir yılda 3 sayıyı tamamlama sabırsızlığındaydık.

Ekip olmak gerekiyordu, çok da alışık olmadığımız bir yaşam biçimiydi bu... Kurumsallaşmak ve bilimsel dergi etiğinin ilkelerini kendi alanımızda yerleştirmek gerekiyordu...

İkinci yıla başlarken, sizlere bir yayının hangi aşamalarından geçtikten sonra elinize ulaştığını da aktarmak istedik. Her yayın elimize ulaştığında, dergi kurulu tarafından dergi yazım kuralları ve biyoetik ilkelere uygunluğu yönünden inceleniyor. Uygun bulunursa çalışma alanı ile ilgili seçilen iki danışmana yayın gönderiliyor. Danışmanların değerlendirmeleri elimize ulaştığında, önerileri ile birlikte yeniden yazara gönderiliyor. Yazarın öneriler doğrultusunda yaptığı yeni düzenleme danışmanlara yeniden gönderilerek değerlendirmeleri sağlanıyor. Önerilen düzeltmelerin yapılmamış olması, yeni öneriler sunulması gibi değerlendirmeler söz konusu olduğunda, tüm işlem baştan yineleniyor. Danışmanların birbirinin tam tersi değerlendirme yaptıkları durumlarda ise, üçüncü bir danışman seçilerek bir değerlendirme daha bekleniyor. Yazarlar ile danışmanların aynı birimlerde görevli olmamasına, tüm sürecin büyük bir gizlilik içinde yürütmesine gösterilen özenle, danışmanlarımızın verdiği karar yazara iletiliyor. Kabul edilerek dergide yayınlanan yazıların bilimsel ve hukuki sorumluluğu yazarlara ait oluyor.

Editör ve editör yardımcılarımız olarak bizler söyleyeceklerimizi, görüşlerimizi ve eleştirilerimizi sizlere "editörden" başlığı ile iletmeyi, makalelerin yayınlanma sürecine müdahale etmemeyi bilimsel dergi etiğine daha uygun bir tutum olarak değerlendiriyoruz.

Bu sayımızda da böyle bir tartışmayı sizlerle paylaşmak istedik. Tartışmanın temelini makalelerde kullanılan tanımla-

malar ve sınıflandırmalar oluşturuyor. Sayın Katkıcı'nın post-mortem incelemelerde yaşanan sıkıntıları dile getirdiği ve etkili çözüm önerileri geliştirdiği "Sivas'ta Adli Otopsi(1990-1995): Demografik Veriler ve Otopsiyi Yapan Hekimin Özel-likleri" başlıklı makalesinde -patolojik ölüm- sınıflaması yapılmaktadır. Dikkatinizi çekmek istediğimiz bir sınıflama patolojik ölümler. Kullandığımız dil, seçtiğimiz tanımlamalar bilimsel ve dolayısıyla evrensel olmak zorundadır. Yaptığımız çalışmanın anlaşılır, tartışılır olabilmesinde ortak dil kullanımının önemli bir rolü vardır.

Klasik adli tıp kitaplarında yer alan bir sınıflama, tanımlama -patolojik ölüm- günümüz yayınlarında yer almamaktadır. Ölüm nedeni ve/veya şekli(orişin) için yapılan sınıflandırmalarda "doğal ölüm" tanımlaması "patolojik ölüm" tanımlamasının yerini almış, daha geniş bir kapsamı olması nedeniyle de tüm disiplinlerce kabul görmüştür. Negatif otopsinin bilgisizlik ve deneyimsizliğe denk düşürüldüğü yıllarda, her post-mortem incelemenin sonucunda bir ölüm nedeni belirlenmesi gibi bir zorunluluk hissinin dışı vurumu olarak yapılan patolojik ölüm sınıflaması, diğer ölüm nedenleri ve şekilleri içinde patolojik bir sürecin olmadığı sanısını da ortaya çıkarmıştır. Ölüm doğal veya doğal olmayan nedenlere bağlı olduğunda da, ölüm nedenini belirleyemediğimiz bir negatif otopsi söz konusu olduğunda da, var olan patolojik değişimlerin bir sınıflama olarak kabulü mümkün değildir ve her üç durumda da pekala patolojik değişimin birbirine benzer olması mümkündür. Ölüm mekanizması aynı olabilir, ama ölüm nedenleri ve ölüm şekli birbirinden çok farklıdır.

Bir İngiliz profesörün yaşadıklarını belki biliyorsunuzdur, ama yinelemekte sakınca olmadığını düşünüyorum. Öğrencilere dersini anlattıktan sonra profesör biraz da bilim felsefesi üzerine şöyleşir öğrencileri ile. *Anlatıklarının yarısının on yıl sonra yanlış olduğunu kanıtlayacaklarını bildiğini ancak, hangi yarısı olduğunu bilmediğini söyler.* Olay 1950'li yıllarda yaşanmıştır. Biz artık her yıl anlattıklarımızın bir sonraki yıl değiştiği bir dönemdeyiz.

Adli Tıp Bülteni'nin bilimsel gelişmeleri izleyen bir dergi olması için verdiğimiz emeği, verdiğiniz emeği birlikte en güzel biçimde değerlendirebilmek dileği ile.

EDITORIAL

We begin the second year of our publication. We have begun with "It is a hard task. You do not know what it is to publish a medical journal" kind of warnings. It has been a hard task, though.

However, we shall still be in this hard but pleasant process. We should acknowledge you about the process of publication a little bit in this first issue of second year maybe .

Editorial board evaluates every manuscript for its uniformity according to manuscript formatting, and whether they are in accordance with bioethical standards when it is submit-

ted. We choose two members of the Advisory Board according to the field of study, and send the manuscripts without the authors' identities. When the recommendations of the members are received, we direct them to the authors without any identity again. After the revisions in accordance with the recommendations are done, they are send to the members once more. Unfortunately, so many posting cause some delay in accepting a manuscript to be published.

We hope that to work together will strengthen this Bulletin as a scientific publication.